

Prelegeri de Istoria Filosofiei Antice Grecești

Acest **curs** prezintă **Prelegeri de Istoria Filosofiei Antice Grecești**.

In acest PDF poți vizualiza cuprinsul și bibliografia (daca sunt disponibile) și aproximativ două pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site conține un fișier, într-un număr total de **73 pagini**.

Fișierele documentului original au următoarele extensii: doc.

Extras

PARTEA I

FILOSOFIA ÎN GRECIA ANTICĂ

CAPITOLUL 1

1. GENEZA CIVILIZAȚIEI GRECEȘTI

1.1. MIRACOLUL GRECESC

Hegel începe secțiunea consacrată filosofiei antice grecești din Prelegerile de istoria filosofiei cu observația că toți oamenii cultivați din Europa „se simt în largul lor” când este vorba despre Grecia. Ar exista deci o consonanță spirituală ancestrală care-i face pe occidentali „să se simtă la ei acasă” ori de câte ori aud vorbindu-se despre Grecia.

Gândul filosofului german sugerează că matca spiritului occidental este vechea Eladă. În favoarea acestei teze pledează convingător faptul că știința, arta și filosofia occidentală își au, toate, nu numai izvoarele, ci și matricea configuratoare fundamentală în Grecia antică. Datorăm grecilor atât spiritul teoretic, cât și pe cel practic. Căci nu numai rigoarea gândului, ci și conștiința faptei tot la ei a prins, pentru prima oară, consistență.

Tot grecii au descoperit demnitatea individului și valoarea libertății, au gândit primii în termeni teoretici raporturile dintre individ și colectivitate, au „cântărit” binefacerile și exigențele traiului oamenilor în comun, punând bazele științei politice și pe ale moralei și „inventând” cea mai rezonabilă formă de organizare politică a societății din câte a cunoscut istoria – democrația. Au creat alfabetul, pe care-l va prelua aproape întregul Occident, au făurit tiparele logice definitive în care va gândi umanitatea, au întemeiat un număr impresionant de științe, au fixat pentru milenii canoanele artei occidentale, au prețuit frumusețea corpului și virtuțile spiritului uman, au stimulat competiția liberă a valorilor și au cinstit spiritul sportiv...

Cine sunt, de fapt, grecii, acest admirabil popor, care a marcat atât de profund nu doar destinul Occidentului, ci și pe al întregii umanități?

Să precizăm, mai întâi, că grecii nu s-au numit niciodată pe ei înșiși greci (vor fi „botezați” graeci mult mai târziu de către romani); în epoca miceniană ei erau cunoscuți, mai ales sub numele de aheeni, fapt atestat și de poemele homerice, cele mai timpurii creații literare grecești care ne-au parvenit. La sfârșitul epocii obscure (secolul VIII î.Hr.) toți termenii anteriori care-i denumeau fuseseră deja înlocuiți de hellen, iar Hellas devenise denotativul care desemna arealul pe care-l ocupau. În întreaga antichitate Hellas n-a denumit însă o țară, căci grecii nu vor fi niciodată uniți din punct de vedere teritorial sau politic, ci, mai degrabă, o abstracție, cum va fi, de exemplu, creștinătatea pentru Evul Mediu ori lumea arabă pentru epoca noastră. Datorită răspândirii grecilor în întregul bazin mediteranean și al Mării Negre, ca urmare, mai ales, a colonizărilor timpurii masive, Hellas nu s-a limitat în antichitate la Grecia continentală și la insulele din Marea Egee, ci a cuprins o arie teritorială imensă, de forma unei elipse aplatizate (căci în afara

Greciei propriu-zise civilizația greacă n-a depășit decât în puține cazuri zonele litorale), incluzând și litoralul Mării Negre, coastele vestice ale Asiei Mici, sudul Italiei și cea mai mare parte a Siciliei, continuând spre vest pe ambele maluri ale Mediteranei, până la Cirene și Libia, pe malul african și până la Marsilia și sudul Spaniei, pe cel european. În pofida acestei ample dispersii, a fărâmițării politice și a numeroaselor războaie pe care le-au purtat între ei, grecii s-au caracterizat în întreaga antichitate printr-o remarcabilă unitate lingvistică și culturală și au avut conștiința unității lor etnice fundamentale, a cărei expresie și simbol au devenit, începând din anul 776 î.Hr., Jocurile olimpice. Herodot scria, în acest sens, că toți grecii, indiferent unde locuiau, se considerau „de-un neam și de-o limbă, cu sanctuare ale zeilor și ritualuri comune, cu obiceiuri asemănătoare”. Ei îi numeau pe toți cei care nu aveau ca limbă maternă greaca barbari (deoarece considerau că vorbirea lor era aspră și de neînțeles, părând a repeta la nesfârșit o singură silabă „bar-bar-bar...”) și îi socoteau a fi nu numai diferiți de ei, ci și, cel mai adesea, inferiori de la natură, fie că era vorba de indivizi aparținând unor civilizații evolute, ca egiptenii ori persii, fie mai puțin evolute, ca sciții sau tracii.

Grecia a fost dintotdeauna un ținut muntos, sterp, sărac, neprielnic atât pentru agricultură, cât și pentru păstorit. Această ariditate a mediului natural a făcut ca populațiile migratoare, care s-au revărsat în întreaga antichitate dinspre Asia, să ocolească Grecia continentală, preferându-i câmpiile mănoase din centrul Europei. Grecii au avut astfel răgazul să-și împlinească destinul, spre deosebire de alte popoare ale antichității, al căror debut istoric promițător a fost curmat de invazii străine devastatoare. Zgârcenia naturii i-a făcut pe greci inventivi și cumpătați, i-a determinat să facă comerț și să întemeieze colonii. Căci nu spiritul de aventură i-a împins să-și părăsească meleagurile natale și să cutreiere lumea, ci sărăcia. Prosperitatea grecilor, atâta câtă a existat în antichitate, nu a fost un dar al naturii, ca pentru alte popoare (Herodot spunea inspirat că Egiptul este un dar al Nilului), ci a fost cucerită pas cu pas, printr-o permanentă înclăștare cu natura și cu propriile lor limite. Paradoxal, sărăcia (cele mai importante „bogății” naturale ale Greciei antice erau: măslinul, vița de vie și... caprele, la care se poate adăuga... lutul, cu calitate într-adevăr excepționale, din care au dezvoltat o veritabilă industrie ceramică, care furniza o mare parte a articolelor lor de export), a reprezentat pentru greci o binefacere! Relieful accidentat al Greciei explică, cel puțin în parte, și faptul că, în pofida conștiinței timpurii a unității etnice, locuitorii ei n-au reușit în întreaga antichitate să formeze un stat unitar, după model oriental, rămânând divizați într-o puzderie de orașe-stat. Acest relief este alcătuit, în cea mai mare parte, din munți înalți, puțin accesibili, separați de văi înguste, în care s-au concentrat așezările umane. Posibilitățile de comunicație terestră limitate au izolat comunitățile umane și le-au obligat să dezvolte navigația. Acest izolaționism a determinat, pe fondul unității etnice fundamentale, o mare diversitate de tradiții, credințe, obiceiuri etc. locale, iar diversitatea culturală constituie, se știe, cel mai puternic ferment al creativității.

1.2. PREISTORIA GRECIEI

Actualul teritoriu al Greciei a fost locuit neîntrerupt de la sfârșitul paleoliticului.

.....
.....
.....

Documentul complet de 73 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

B

Rezolvare problemei

Zoran a stat în Ora în timpul sesiunii de 100 și a fost prezent la Penitențiar la o anumită zi din săptămână. Era prezent de dimineață până la sfârșitul sesiunii, după care mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii. Dacă în ziua respectivă nu era prezent la Penitențiar, mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii. Dacă în ziua respectivă era prezent la Penitențiar, mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii. Dacă în ziua respectivă nu era prezent la Penitențiar, mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii.

Rezolvarea problemei

Pe baza informațiilor furnizate de la Penitențiar, Zoran afirmă, de câte ori merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână, care este numărul zilelor în care Zoran merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână.

Tipul zilei	Număr de zile
1. Zile în care Zoran merge în oraș	1
2. Zile în care Zoran merge la școală	2
3. Zile în care Zoran merge în oraș și la școală	3
4. Zile în care Zoran nu merge în oraș și nu merge la școală	4

Pe baza informațiilor furnizate de la Penitențiar, Zoran afirmă, de câte ori merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână, care este numărul zilelor în care Zoran merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână.

C

Într-o zi, Zoran a stat în Ora în timpul sesiunii de 100 și a fost prezent la Penitențiar la o anumită zi din săptămână. Era prezent de dimineață până la sfârșitul sesiunii, după care mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii. Dacă în ziua respectivă nu era prezent la Penitențiar, mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii. Dacă în ziua respectivă era prezent la Penitențiar, mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii. Dacă în ziua respectivă nu era prezent la Penitențiar, mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii.

Rezolvarea problemei

Pe baza informațiilor furnizate de la Penitențiar, Zoran afirmă, de câte ori merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână, care este numărul zilelor în care Zoran merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână.

A   B   C   D   E   F

A   B   C   D   E   F

Pe baza informațiilor furnizate de la Penitențiar, Zoran afirmă, de câte ori merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână, care este numărul zilelor în care Zoran merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână.

D

Într-o zi, Zoran a stat în Ora în timpul sesiunii de 100 și a fost prezent la Penitențiar la o anumită zi din săptămână. Era prezent de dimineață până la sfârșitul sesiunii, după care mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii. Dacă în ziua respectivă nu era prezent la Penitențiar, mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii. Dacă în ziua respectivă era prezent la Penitențiar, mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii. Dacă în ziua respectivă nu era prezent la Penitențiar, mergea la școală și se întorcea la oraș până la sfârșitul sesiunii.

Rezolvarea problemei

Pe baza informațiilor furnizate de la Penitențiar, Zoran afirmă, de câte ori merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână, care este numărul zilelor în care Zoran merge în oraș și câte ori merge la școală în fiecare săptămână.

Mai multe detalii se găsesc în [pagina documentului](#) din [Biblioteca.RegieLive.ro](#)